

UUSI NOUSU

Alexander Stubb
Vaaliohjelma

KOKOOMUS

KOLME POINTTIA ALEXISTA

”Suomen kansa riippumattomana ja vapaana parhaiten voi työskennellä sen tehtävän toteuttamiseksi, jonka suorittamiselle se toivoo ansaitsevansa itsenäisen sijan maailman sivistyskansojen joukossa.”

Suomen itsenäisyysjulistus 4.12.1917

”Nykyinen aika on suuri ja vakava. [...] Tarvitaan kansallinen kokoomus yli vanhojen, merkityksensä menettäneiden puoluerajojen, jotka jo liian kauan ovat toisistaan erottaneet samoin ajattelevia kansalaisia. [...] On käytävä päättäväiseen rakentavaan uudistustyöhön. [...] Kansallinen varallisuutemme on saatava kasvamaan, jotta me kykenemme uupumatta täyttämään itsenäisen valtakunnan monet tarpeet ja jotta vähäväkisten asema voi kohota ja heidän tyytyväisyytensä isänmaassa tulla suuremmaksi.”

Kokoomuksen perustamisjulistus 13.12.1918

Itsenäinen Suomi täyttää 100 vuotta vuonna 2017. Seuraavana vuonna Kansallinen Kokoomus juhlii omaa 100-vuotisjuhlaansa. Minä haluan, että kokoomus on silloin Suomen suurin puolue, maassa tehdään kokoomuslaista politiikkaa ja Suomi on yksi maailman parhaista maista syntyä, elää ja kuolla.

Uusi aika vaatii uusia ratkaisuja ja uusia tapoja tehdä asioita, kokoomuksen kestävä arvopohjaa kunnioittaen. Historia velvoittaa, tulevaisuus kutsuu. On aika johtaa Suomi ja kokoomus uuteen nousuun.

1. Uusi tapa johtaa

- *Johtaminen perustuu avoimuuteen, kuunteluun, keskusteluun ja luottamuksen rakentamiseen.*
- *Hallitusta on johdettava strategisella otteella: lyhyt hallitusohjelma, vuosittaiset työsuunnitelmat.*
- *Vähemmän ministereitä, valtiosihteereiksi kansanedustajia*

Suomi tarvitsee uuden tavan johtaa. Kokoomus tarvitsee uuden tavan johtaa. Johtajan tehtävä on kuunnella, keskustella ja vetää strategiset linjat. Antaa vastuuta, tukea ja luottaa joukkueeseensa. Jokaisen on tiedettävä, mikä on yhteinen suunta ja jokaisen on voitava tuoda oma näkemyksensä ja osaamisensa edistämään yhteisiä päämääriä.

Tarvitaan visioita, suuntaa ja innostusta. On luotava toivoa paremmasta - epävarmuudesta huolimatta. Kaikkia epävarmuuksia ei voi yhteiskunnan keinoin poistaa, mutta sen voi taata, että maata johdetaan saadun luottamuksen arvoisesti ja eteenpäin katsoen.

Kabineteissa on totuttu juntaamaan, pelailemaan ja jopa uhkailemaan. Se ei ole minun tapani johtaa. Väännän neuvotteluissa kovasti, jos Suomen ja Euroopan etu sitä vaatii. Sen tietävät eurooppalaiset kollegani ja esimerkiksi Venäjän ulkoministeri. Itseisarvoinen vänkääminen ei kuitenkaan tuota tuloksia tai lisää suomalaisten arvostusta ja luottamusta politiikkaa kohtaan. Tarvitaan uusi tapa tehdä politiikkaa sivuille vilkuilematta, sekä puolueen sisällä että yhteistyössä muiden kanssa. Se tapa perustuu avoimuudelle, kuuntelulle, keskustelulle ja luottamuksen rakentamiselle.

Suomessa hallitusohjelmat ovat viime kausina paisuneet yli äyräiden. Mallia on kritisoitu aiheellisesti. On syntynyt vaara hukkoa lillukanvarsiin, kun ympäröivä todellisuus on jo vaatinut uusia ratkaisuja.

Hallitusta on johdettava strategisella otteella. Ministeriöiden siiloutuminen omiin erillisiin linnakkeisiinsa on purettava. Hallitusohjelmassa tulee määritellä hallituksen tahtotila ja keskeiset tavoitteet. Tämän lisäksi hallitus hyväksyy konkreettisen työsuunnitelman vuosittain.

Tiivis hallitusohjelma on voimassa koko kauden ja hallituspuolueidenpuheenjohtajat seuraavat sen toteutumista säännöllisesti. Kun pääministeri antaa helmikuussa ilmoituksen eduskunnalle alkaneen vuoden politiikasta, sen on oltava konkreettinen työsuunnitelma lakiesityksineen ja aikatauluineen.

Hallitusohjelman ja vuosittaisen työohjelman yhdistelmä tarkoittaa, että agendan luominen pysyy hallituksen käsissä. Hallitus ohjaa kokonaisuutta eikä pelkästään reagoi muuttuneisiin olosuhteisiin. Se tekee päätöksiä ennakoiden ja kiinni ajassa.

Jotta pitkäjänteisyys säilyy, keskeiset linjaukset, suuntaviivat ja talouspolitiikan perälaudat löytyvät edelleen hallitusohjelmasta. Kaiken tekemisen sääntelystä kannanmuodostuksiin voi palauttaa hallitusohjelman periaatteisiin.

Suomella ei ole varaa odottaa seuraavia vaaleja. Uuden pääministerin on varmistettava, että tehdyt päätökset valtiontalouden sopeuttamisesta ja rakenteellisista uudistuksista pannaan määrätietoisesti toimeen. Jo sovittu en ole valmis tinkimään. Olen kuitenkin aina valmis tekemään ratkaisuja, joilla edistetään työllisyyttä ja talouskasvua terveellä pohjalla. Jo nyt on luotava suuntaa myös kohti seuraavia vaalikausia.

Tarkoitukseni on viedä kokoomus vaalivoiton myötä hallitusvastuuseen myös vuonna 2015. Samalla olisin valmis uudistamaan hallituksen työskentelyä paitsi johtamisen, myös toimijoiden osalta. Kansalaisilta kuultu palaute on ollut oikeaa myös tässä asiassa: ministereitä tarvitaan vähemmän. Monessa ministeriössä yhden ministerin malli parantaisi johtamista.

Hallituksen työn tueksi pitää ottaa nykyistä laajemmin vaaleilla valittuja edustajia. Poliittiset valtiosihteerit toimivat käytännössä usein ministereiden sijaisina erityisesti EU-yhteyksissä. Näiden ”varaministereiden” olisi syytä nauttia myös kansan luottamusta. Jatkossa valtiosihteeriksi tulisikin valita kansanedustajia.

Kokoomuksen johtajana koen tehtäväkseni mahdollistaa jokaisen kokoomuslaisen osallistumisen puolueen työhön ja arvokeskusteluun. Haluan kaikkien kokoomuslaisten energian ja osaamisen käyttöön. Yksikään poliitikko ei tiedä yksin kaikkia vastauksia, ei edes kaikkia kysymyksiä.

2. Entistä kansainvälisempi Suomi

- *Vain kansainvälinen ja avoin Suomi menestyy.*
- *Suomea kohtaa ulkoinen ja sisäinen paine, eivätkä ratkaisumme voi olla vain kansallisia.*
- *Kansallinen Kokoomus on Suomen kansainvälisin puolue.*

Kansainvälisyys on avoimuutta ja vain avoin Suomi menestyy. Avoimesti ja aktiivisesti omalla linjallaan toimiva Suomi on turvallinen koti maailman melskeissä. Emme voi käpertyä sisäänpäin vastustamaan uutta ja erilaista, saati kuvitella siten turvaavamme saavutetut edut. Kunnioitamme itsenäisyyttämme ja vapauttamme parhaiten vaikuttamalla kaikilla päätöksentekotasoilla: kunnanvaltuustoista Euroopan unioniin, sote-alueilta ja eduskunnasta globaalille tasolle.

Suomea kohtaa parhaillaan ulkoinen ja sisäinen paine: Ukrainan kriisi horjuttaa turvallisuusympäristöämme ja vaikeuttaa Venäjä-suhteitamme. Globaali taluskriisi ei ole vielä ohi. Ei, vaikka euroalue on kääntynyt hitaaseen kasvuun, ja Suomenkin taloudessa näkyy ensimmäisiä positiivisia merkkejä pitkään aikaan. Teollisuuden rakennemuutos on osunut viime vuosina Suomeen rajusti.

Kansainvälisiin haasteisiin ei voi vastata vain kansallisilla ratkaisuilla. Maailmanlaajuiset ongelmat eivät poistu laittamalla silmät ja rajat kiinni. On myös arvovalinta olla kansainvälinen, olla mukana siellä, missä muuttuvan maailman ongelmiin haetaan ratkaisuja.

Kokoomuksen on osattava ja oltava valmis tekemään kaikkensa suomalaisten hyvinvoinnin eteen kansainvälisen ympäristön muutoksessa. Meidän on tunnettava sekä eurooppalainen että maailmanlaajuinen toimintakenttä pelisääntöineen. Suomalaisten asioista päätetään omista valinnoistamme riippumatta joka tapauksessa suuri osa rajojemme ulkopuolella. Kysymys on, olemmeko me mukana päättämässä ja miten puhevaltaamme käytämme.

Roolini kokoomuksessa ja maan politiikassa on tähän asti ollut Suomen edustaminen ja Suomen puolesta neuvottelemine ulkomailla. Tämän kokemuksen merkitys ei vähene tulevaisuudessa, päinvastoin. Pääministeri käyttää 40 prosenttia ajastaan EU- ja ulkopoliittikkaan sekä edustaa Suomea maailmalla lukemattomissa yhteyksissä. Se edellyttää osaamista, kielitaitoa ja verkostoja.

Kansainvälistyminen on ollut Suomelle mahdollisuus ja elinehto. Suomi on ottanut oppia, vienyt ja tuonut, innovoinut ja osannut hyödyntää muutoksen. Nämä mahdollisuudet on tunnistettava myös jatkossa. Tästä hyvä esimerkki löytyy lähialueelta: arktiset mahdollisuudet voidaan hyödyntää vain tiiviimmällä yhteistyöllä naapureiden kanssa.

EU on Suomelle luonteva kansainvälinen yhteisö ja siellä meidän on oltava aktiivinen toimija ja vaikuttaja. Eurooppaan ei kuitenkaan tule erillisiä puolustusjärjestelmiä, koska ylivoimaisesti suurin osa EU-maista on Naton jäseniä. Siksi Nato on Suomelle luonteva yhteisö puolustuksessa.

Kokoomus on Suomen kansainvälinen puolue ja sellainen sen tulee olla jatkossakin. Olemme edistäneet ja edistämme avointa keskustelua EU-, ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Emme ole hakeneet helppoja vastauksia monimutkaisiin kysymyksiin vaikenemalla tai huutamalla kantojamme kovempaa. Suomella on haasteita, mutta myös vaihtoehtoja ja ratkaisuja. Kunhan olemme avoimia ja aktiivisia.

3. Vapaus ja vastuu

- *Vapaus ja vastuu ovat minun kokoomukseni perusarvot.*
- *Ihmisten vapauden rajoittamisen laeilla pitää olla erittäin hyvin perusteltua.*
- *Julkisen vallan on turvattava tasavertaiset mahdollisuudet ja edistettävä sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta.*

Vapaus ja vastuu ovat minun kokoomukseni perusarvot. Minusta kaikilla pitää olla vapaus valita elämänsä suunta, elää omana itsenään, tehdä töitä ja yrittää – kunhan suvaitsee toisten vastaavia vapauksia. Ihminen itse on paras valitsemaan oman hyvän elämän päämääränsä. Siihen ei tarvita valtiota.

Niille, jotka voivat pitää huolta itsestään ja läheisistään, on annettava siihen vapaus, mahdollisuus ja kaikki kannustus. Sen sijaan niistä, jotka eivät pysty itsestään huolehtimaan, on pidettävä arvokkaasti huolta. Se on vastuuta, joka kulkee käsi kädessä vapauden kanssa. Vastuuta niin omista toimista kuin lähimmäisistään.

Myös yhteiskunnalla on vastuuta. Heikommista pitää huolehtia. Jokainen ihminen ansaitsee tasaveroiset mahdollisuudet pyrkiä omilla kyvyillään ja ahkeruudellaan parhaaseensa elämässään. Samat mahdollisuudet on turvattava kaikille riippumatta taustasta ja kyvyistä. Epäonnistuneelle on annettava uusi mahdollisuus. Arvonanto ihmisyydelle ja ihmisarvo ovat sivistisyhteiskunnassa jakamattomia.

Yhteiskunnan vastuu on sosiaalista ja ekologista: välittämistä heikommista ja vastuuta ympäristöstä.

Vastuu ympäristöstä tarkoittaa sitä, että huolehdimme lastemme ja tulevien sukupolvien vapaudesta nauttia puhtaasta maapallosta, sen resursseista ja luonnon rikkaudesta. Ilmakehä, valtameret, vesistöt ja uusiutumattomat raaka-aineet ovat ihmiskunnan, myös tulevien sukupolvien, yhteistä omaisuutta. Siksi niiden käytölle ja pilaamiselle on asetettava oikea hinta.

Demokratia ja markkinatalous ovat parhaat keinot sovittaa yhteen ihmisten poliittiset intressit sekä taloudelliset ja muut elämän päämäärät. Ihmisen ja luonnon ehdoilla toimivat markkinat sekä toimiva demokratia ovat ideaaleja, joita kohti pitää joka päivä tehdä uupumatonta työtä.

Yksilö tarvitsee yhteiskuntaa sääntöineen, mutta parempaa Suomea ei rakenneta pikkutarkoilla säädöksillä. Yhteiskunnan ja yksilön välisen suhteen pitää olla johdonmukainen: jokaisen vapauden rajoituksen verojen keräämiseksi ja jokaisen lakimäärityksen hyvästä elämästä pitää olla erityisen hyvin perusteltu.

Julkisen vallan roolina on tasavertaisten mahdollisuuksien turvaaminen jokaiselle ja sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden edistäminen. Valtio ei voi kieltää työttömyyttä eikä määrätä taloutta kasvamaan. Se voi luoda edellytyksiä, määrittellä tasapuoliset pelisäännöt ja poistaa esteitä hyvinvointia luovalta toiminnalta. Paras lopputulos syntyy vastuullisella vapaudella. Ihmisyden arvoja kunnioittaen, parempia edellytyksiä luoden.

KOLME POINTTIA SUOMESTA

1. Suomen pitää arvostaa työtä ja uudistaa hyvinvointimalliaan

- *Työn tekemisen on oltava aina kannattavaa, se vaatii rohkeita valintoja.*
- *Työn verotusta olisi laskettava kohti eurooppalaista keskiarvoa.*
- *Eläkeratkaisu on tehtävä, viivytelyyn ei ole varaa.*

Suomen on oltava hyvä paikka tehdä työtä ja työllistää, yrittää ja omistaa, kouluttautua, innovoida ja investoida, kehittää uutta ja uudistaa vanhaa. Sitä kautta syntyy mahdollisuus toimivaan terveydenhuoltoon, hyvään hoivaan ja huolenpitoon heikoimmista.

Hyvinvointi tarvitsee pohjakseen talouden. Suomen viennin osuus maailmanmarkkinoista on tällä vuosituhannella pienentynyt lähes kolmanneksen. Uusi nousu vaatii, että teemme Suomesta innostavan ja houkuttelevan. Työn, energian ja logistiikan kustannusten täytyy kestää vertailu keskeisiin eurooppalaisiin kilpailijamaihimme. Leikkausten keskelläkin on uskallettava valita painopisteeksi osaaminen. Onnistumista on rohkaistava kehittämällä verotusta niin, että osaamista kannattaa hyödyntää. Paljon on kiinni psykologiastakin. Suomen pitää olla nasta paikka, myös saksalaiselle tai italialaiselle pelikehittäjälle.

Nokia-ihme ei olisi syntynyt, jos työpaikat olisi yritetty väkisin pitää vanhoissa paikoissaan 1990-luvun lamassa. Muutoksen kohtaavia ihmisiä tulee tukea. Tuottavuutta parantavaa rakennemuutosta ei pidä jarruttaa. Valtio voi auttaa toimialajärjestelyitä rahoittajanakin, mutta pysyvän valtio-omistuksen merkitystä taloudessa tulee vähentää.

Ensimmäistä kertaa Suomen historiassa menossa on työikäisen väestön supistuminen noin 100 000 ihmisellä kuluvalle vuosikymmenellä. Se haastaa talouskasvun pohjan. Meillä on onneksi mahdollisuus aktivoida vähintään yhtä monta työikäistä, jotka ovat nyt sivussa työelämästä. Työllisyysaste on valinta. Hyvinvointiyhteiskunnan sopukoihin on takertunut ominaisuuksia, jotka estävät työpaikkojen syntymistä. En esitä antiteesiä vaan synteesiä. Järjestelmäämme on korjattava siten, että työn tekeminen ja teettäminen on aina kannattavaa.

Esimerkiksi Saksassa ja Ruotsissa on viimeisen 10 vuoden aikana tehty rohkeita valintoja työn tekemisen ja teettämisen puolesta. Ja tulokset näkyvät. Työllisten osuus työikäisistä on noussut molemmissa maissa reippaasti talouskriisistä huolimatta.

Suomen veroaste lähestyy maailman huippua. Meillä verot painottuvat erityisen paljon työhön. Keskituloinen maksaa vuodessa 2000 euroa enemmän veroja kuin Ruotsissa. Pitkällä aikavälillä tulisi pyrkiä eurooppalaiseen keskitasoon. Veroreformin mittaluokka olisi suuri mutta lopulta vain noin kaksi kolmannesta niistä sopeutuksista, joita tämä hallitus on vienyt läpi. Siis valinta, ei mahdollisuus.

Liian usein työstä jää käteen liian vähän verrattuna tukien varassa oloon. Järjestelmämme on viritetty siten, että ihminen on joko kokonaan töissä tai kokonaan kotona. Ruotsissa osa-aikatyötä tehdään enemmän kuin meillä. Tällä on vahva yhteys myös tasa-arvoon, kun työn ja perheen yhteensovittamiseen syntyy enemmän mahdollisuuksia.

Palkkamme maksaa työnantajalle helposti 30 prosenttia enemmän kuin työsopimuksen mukaan tienaamme. Erityisesti eläkemaksut ovat nousseet 90-luvun jälkeen reippaasti. Suomalaisen elinajan odote on noussut vielä 2005 jälkeen noin viidellä vuodella, mikä on loistavaa. Samalla eläkemaksujen nousu kiihtyy, jos emme rajoita eläkevuosien lisääntymistä suhteessa työvuosiin. Eläkeratkaisu on tehtävä, viivytelyyn ei ole yhtään varaa. Ehdimme joka tapauksessa viettää eläkkeellä enemmän vuosia kuin koskaan aiemmin historiassa.

Työllisyysasteen nostamista ja rakenteellisia keinoja tarvitaan hyvinvointiyhteiskunnan turvaamiseen. Jos kestävyysvaje hoidettaisiin kokonaan veronkiristyksin, kuntaverojen pitäisi nousta noin 15 prosenttiyksikköä. Siihen ei ole varaa. Hyvinvointiyhteiskunta on uudistettava tai se kriisiytyy.

Kyvyttömyys organisoida on yksi huonoimmista syistä joutua leikkaamaan menoja. Sote-uudistus on avainasemassa: järjestäjä ja tuottaja on erotettava aidosti. Julkiset ja yksityiset palveluntuottajat on tuotava samalle viivalle. Palvelutuotantoon tarvitaan innovaatioita ja uusia tapoja toimia. Esimerkiksi verkon yli toimivat terveystarkkailut voivat mullistaa etätuetun itsehoidon mahdollisuudet. Mikään ei kuitenkaan muutu, jos ei kannusteta toimimaan fiksusti, johdeta hyvin ja oteta tiedosta ja tietojärjestelmistä hyötyjä irti.

Kuntien tehtävämäärä on kaksinkertaistunut 20 vuoden välein yhtämittaisesti vuodesta 1950 lähtien. Näin ei voi jatkua. Kansanedustajaksi ei voi tulla listaamalla ongelmia, jotka aiotaan poistaa säätämällä uusia velvoitteita. Tai sitten täytyy olla valmis poistamaan vanhoja. Kannusteiden on oltava kunnossa myös kohti toiminnan kannalta järkeviä kuntakokoja. Kuntarakenteen pakkomuotoilu ei toimi, se on nyt nähty ja opiksi otettu.

2. Suomen pitää nousta takaisin koulutuksen edelläkävijäksi

- *Koulu ei ole museo, sen on uudistuttava maailman mukana ja edellä.*
- *Tieto- ja viestintäteknologia hyötykäyttöön kouluissa, oppilaiden ehdoilla.*
- *Koulutusvienti on hyödyntämätön mahdollisuus.*

Koulutus ja osaaminen ovat Suomen menestystarinan perusta. Sivistys sekä mahdollisuuksien tasa-arvo kuuluvat kokoomuslaisten arvojen ytimeen. On aika nostaa koulutus ja sivistys taas keskiöön myös kokoomuksen politiikassa.

Suomalaiset ovat uskoneet, että kun koulutautuu ja kehittää itseään, se kannattaa. Tällä hetkellä tilanne on kuitenkin monella tavalla hankala – koulutautuminen ei olekaan enää tae hyvästä tai edes pysyvästä työpaikasta. Samaan aikaan suomalaisten oppimistuloksista ollaan huolissaan koko yhteiskunnan tasolla.

Suomen koulutusjärjestelmä on ollut vastaus yhteiskunnan tarpeisiin yhdessä hetkessä, yhdessä tilanteessa, yhdessä ajassa. Kun olemme onnistuneet luomaan toimivan koulutusjärjestelmän, pystymme varmasti myös uudistamaan sitä menestyksekkäästi. Koulu ei ole museo. Nyt tarvitaan uudenlaista tapaa ajatella koulutusta ja oppimista.

Tunnustetaan kaikenlainen oppiminen. On niitä, jotka eivät malttaisi istua pulpetissa. Niitä, jotka eivät opi kuuntelemalla, vaan tekemällä. Niitä, jotka innostuvat lukemaan. Miten voisimme huolehtia näistä kaikista? Se on todellinen haasteemme, johon vastaaminen edellyttää uusia välineitä.

Jokaiselle on luotava omanlainen koulutuspolku. Peruskoulussa ja toisella asteella voidaan tehdä joustavia opiskeluryhmiä. Yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen varaan rakentuva duaalimalli toimii, mutta oppilaitosten nykyistä parempi yhteistyö palvelisi opiskelijoita ja yhteiskuntaa. Korkea-asteella on pohdittava myös, mikä on kampuksella käynnin lisäarvo. Se ei ole pelkästään luentosali, vaan enemmänkin kohtaaminen opiskelija- ja esimerkiksi yrittäjyysyhteisöissä.

On myös katsottava eteenpäin: mitä taitoja tämän päivän lapset tarvitsevat ollessaan työelämässä vielä 2050-luvulla. Heillä on kaikki maailman julkinen tieto korkeintaan sormen painalluksen päässä. Ulkoa oppimisen merkitys vähenee. Sen sijaan tulevaisuudessa tarvitaan varmasti sosiaalisia taitoja ja monilukutaitoa: painetun tekstin lukeminen ei riitä, vaan on osattava lukea myös kuvia, numeroita ja vaikkapa eleitä. Analyysitaidoista ja kriittikykävyydestä on aina hyötyä. Tärkeintä olisi siis oppia käsittelemään, tulkitsemaan ja analysoimaan tietoa sekä toimimaan erilaisten ihmisten kanssa muuttuvassa ympäristössä.

Kielitaitoakin tarvitaan. Kieliajattelullani on kaksi lähtökohtaa: kansainvälisyys ja yleissivistys. Suomi on viennistään riippuvainen: kauppa ei käy, jos ei osaa kieliä. Suomi haluaa olla aktiivinen kansainvälisillä foorumeilla: viestimme ei kanna pelkästään suomeksi tai ruotsiksi. Yksilötasolla kielille ja kulttuureille herkällä on yksinkertaisesti paremmat valmiudet tämän päivän maailmassa. Kieliä tulisi opiskella enemmän ja aikaisemmin. Lapset ovat kielten suhteen kuin sieniiä. Tämä kannattaisi hyödyntää.

Tieto- ja viestintäteknologian ihmemaaksi käytämme sitä hämmästyttävän vähän hyödyksi. Ja kun rakennamme sähköisiä oppimisympäristöjä, emme tee niitä diginatiivien ehdoilla. Teemme niitä aikuisiällään tietotekniikan löytäneiden ehdoilla. Astutaan mukavuusalueeltamme ulos, niin löydämme parhaat ratkaisut – ja nousemme takaisin kehityksen kärkeen. Virossa koodaaminen on osa perusopetusta. Samanlaista ennakkoluulottomuutta kaipaamme Suomeenkin.

Koulutuksen kehittäminen edellyttää paljon myös opettajilta. Arvostetaan heidän osaamistaan ja kehitetään opettajankoulutusta käytännön työn kautta. Opettajat osaavat ja luovat osaamista. Opettajien valta ja vastuu opettaa varsin itsenäisesti on yksi suomalaisen koulutusjärjestelmän vahvuuksia. Siitä tulee pitää kiinni.

Parhaiden yliopistojen ja huippuyksiköiden pärjääminen on tärkeää koko Suomelle. Koulutuksen ja tutkimuksen perusrahoituksen tasosta ei pidä tinkiä. Nykytasoisesta rahoituksesta voi saada nykyistä enemmän irti panostamalla yliopistojen ja myös Suomen erityisiin vahvuusalueisiin, esimerkkeinä tästä terveysteknologia, biotuotetekniikka ja ICT-klusterin uudet mahdollisuudet. Myös uusia public-private -kumppanuuksia on tutkittava ennakkoluulottomasti.

Koulutusvientiä ja kansainvälistä vuorovaikutusta on edistettävä määrätietoisesti. Suomella on vahva brändi koulutusmaana ja yliopistouudistus on vahvistanut sitä edelleen. Tämä vahvuus olisi hyödynnettävä siten, että yliopistoistamme on tehtävä entistä houkuttelevampia paitsi kotimaisille, myös ulkomaisille tutkijoille ja opiskelijoille. Kilpailuetumme voivat olla yllättäviäkin: esimerkiksi mahdollisuus sovittaa yhteen tutkijan työtä ja perhe-elämää on tuonut Suomeen paljon uutta osaamista.

3. Suomen pitää rakentaa toimivampi Euroopan unioni ja olla turvallisuuspolitiikan realisti

- *Euroopan pitää kasvaa mittansa mukaiseksi ulkopoliittiseksi vaikuttajaksi.*
- *Kokoomuksen puheenjohtajan pitää osata ja uskaltaa edistää puolueen Nato-kantaa.*
- *Tarvitsemme eurooppalaisen energiamarkkinan, myös tasapainottamaan Venäjä-riippuvuutta.*

Suomen paikka on Euroopassa. Yhteiskuntamme ja kulttuurimme ovat eurooppalaisia. Liittyminen Euroopan unioniin oli Suomelle arvovalinta. EU-jäsenyys on tuonut Suomelle rauhaa, vakautta, vaurautta ja turvallisuutta. Euroopan unioni on enemmän kuin kansainvälinen järjestö, mutta vähemmän kuin valtio. Yhdessä tehdään se, mikä kannattaa - ei enempää, ei vähempää.

Suomi on kokoaan suurempi vaikuttaja EU:ssa. Omat asiansa hoitavaa maata arvostetaan, ja se voi vaatia muiltakin. Pääministeri johtaa Suomen EU-politiikkaa ja voi vaikuttaa Suomen menestymisen edellytyksiin. Etsimme Euroopan yhteistä etua, siltarumpupolitiikointi ei kannata. Haemme tukea ja ystäviä kaikkialta, etelästä ja pohjoisesta. Brysselistäkin. Kokoomuksella on Suomen EU-vaikuttamisessa keskeinen tehtävä Euroopan kansanpuolueen EPP:n ytimessä.

Finanssikriisistä velkakriisiksi muuntautunut myllerrys osoitti EU:n ja euroalueen heikkoudet. Hinta on ollut kova, ja olemme menettäneet miljoonia työpaikkoja. Oppi on mennyt perille. Talous- ja rahaliittoa on vahvistettu ja pankkisääntelyä täydennetty. Samalla radikaalit esitykset yhteisvastuun kasvattamisesta on torjuttu.

Taloukasvu ja työpaikat ovat Suomen EU-politiikan ydin. Sisämarkkinat ja vapaakauppasopimukset tuovat yrityksille mahdollisuuksia kasvaa ja työllistää. Digitaalisten sisämarkkinoiden luominen on EU:n kiireisimpiä tehtäviä. Suomelle on tärkeää myös, että puhtaan teknologian kasvulle EU:ssa luodaan edellytykset. EU-varoja on ohjattava cleantechiin liittyvään tutkimus- ja kehitystoimintaan.

Ilmastonmuutosta vastaan on työskenneltävä kunnianhimoisesti, koska riskit ovat huomattavasti suuremmat kuin kustannukset ilmastonmuutoksen hillitsemisestä. Ilmastotalkoot on hoidettava tuloksellisilla ja fiksulla keinoilla siten, ettemme karkota teollisuutta ja samalla päästöjä löysemmän sääntelyn maihin. Euroopan merkittävin ilmastoteko on kehittää ja kaupallistaa teknologiaa, jota voidaan hyödyntää mm. Aasiassa. EU-tasolla meidän

pitää päättää päästövähennystavoitteet ja antaa markkinoiden innovoida tehokkaimmat tavat niiden toteuttamiseen. En usko suunnitelmatalouteen.

Energian sisämarkkinoiden luominen ei ole juuri edennyt käytännön tasolla. Nyt on sen aika. Tehokas eurooppalainen energiamarkkina on realistisin keino vähentää Venäjän monopolivoimaa ja samalla tasapainottaa tuuli- ja aurinkoenergian vaihteluita, jotka ovat jo nyt Saksassa keskeinen ilmiö ja lisääntyvät meilläkin. Sen sijaan yksipuolinen käpertyminen kansalliseen omavaraisuuteen on useimmille maille lähinnä kallis utopia. Fossiilienergiä korvaamaan tarvitsemme joka tapauksessa laajan paletin vähäpäästöistä eurooppalaista energiaa. Suomessa kotimaisen energiantuotannon edistäminen on tärkeä tavoite - siinä määrin kuin se on taloudellisesti tehokasta. Esimerkiksi Norjan ja Ruotsin vesivoima tekee niistä sähkön luonnollisen nettomyyjän. Ulkoa tuodun kivihiilen korvaaminen kotimaisella biomassalla ja energiatehokkuutta parantamalla on sekä talouden että ympäristön kannalta järkevää.

Euroopan pitää puolustaa yhteisiä arvojaan, kuten oikeusvaltiota ja demokratiaa. Ne eivät ole itsestäänselvyksiä kaikissa jäsenmaissa. Ihmisten vapaa liikkuvuus EU:n sisällä on yksi unionin peruskivistä. EU:n ja Suomen on kannettava vastuunsa pakolaisten vastaanottamisesta. Rajavalvontaa on tehostettava salakuljetuksen ja ihmiskaupan estämiseksi - myös laittoman maahanmuuton. Sen parasta ehkäisyä on kuitenkin vaikeuksissa olevien auttaminen heidän kotimaissaan.

EU:n pitää kasvaa mittansa mukaiseksi ulkopoliittiseksi vaikuttajaksi. Se vaatii pitkäjänteisiä suhteita strategisten kumppanien kanssa sekä arvomme puolustamista naapurustossa. Etupiiripeliä Suomi tai EU eivät pelaa. Unionin pitää olla valmis hyväksymään uusia jäsenmaita, jos ne täyttävät kaikki jäsenkriteerit.

EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittäminen, pohjoismainen yhteistyö ja kahdenväliset hankkeemme Ruotsin kanssa ovat kaikki merkittäviä turvallisuuspoliittisia avauksia. Nato-jäsenyyttä ne eivät kuitenkaan korvaa. Niin kauan kuin emme kuulu Natoon, emme pääse liittokunnan olennaisimman tiedustelu- ja suunnittelutiedon, turvatakuiden tai päätöksenteon piiriin. Eurooppaan ei varmasti tule kahta erillistä puolustusjärjestelmää samojen jäsenmaiden maksettavaksi.

Kokoomuksen pitkäaikaisen kannan mukaan Nato-jäsenyys lisäisi Suomen turvallisuutta ja puolustuskykyä. Nato on demokraattisten maiden yhteisö. 22 EU:n 28 jäsenmaasta on myös Naton jäsenmaita, ja noissa 22 maassa asuu 95 prosenttia EU-kansalaisista. Kokoomuksen puheenjohtajan pitää uskalttaa edistää puolueen Nato-kantaa. Muutoin jäsenyys on 20 vuoden päästä vähintään yhtä kaukana kuin nyt ja teoretisoimme edelleen "Nato-optiosta".

Natoon liittyminen ei ole meneillään olevalla vaalikaudella käytännössä mahdollista. Vuoden 2015 eduskuntavaaleissa ja hallitusneuvotteluissa asiasta ei kuitenkaan voida vaieta. Oma tavoitteeni on, että Suomi hakee Naton jäsenyyttä jo seuraavalla vaalikaudella. Tämä voi toteutua vain, jos valtiojohto ja suomalaisten enemmistö kannattavat asiaa.

Suomen on joka tilanteessa ylläpidettävä omaa puolustuskykyään. Turvallisuutta ei voi ulkoistaa. Uskottavasta puolustuskyvystä kiinnipitäminen edellyttää lisärahoitusta seuraavalla vaalikaudella, mille on Suomessa laajan enemmistön tuki. Lisäksi seuraava hallitus tekee jo päätöksiä Hornetien seuraajista.

Kyberulottuvuus on nykyään osa jokaista konfliktia ja se on otettava huomioon Suomessakin. Lähes koko infrastruktuurimme – lento- ja raideliikenne, rahoitusmarkkinat, terveydenhuolto, sähköverkko – nojaa informaatioteknologiaan. Suomalaisissa tietoturvayrityksissä on huippuosaamista, mutta julkisen sektorin varautuminen ei ole riittävällä tasolla. Valtion kybertoiminnan on oltava selkeästi johdettua ja lakiin perustuvaa. Vapautta ja yksityisyydensuojaa ei pidä uhrata tai uhata.

Kokoomuksen on oltava turvallisuuspolitiikassa realistinen, joka välttää toiveajattelua ja haihattelua. Samalla meidän on edistettävä avointa keskustelua turvallisuuden haasteista ja vaihtoehtoista. Kylmän sodan ajan virallisilla totuuksilla ei johdeta nyky-Suomea.

KOLME POINTTIA KOKOOMUKSESTA

1. Kokoomuksen pitää olla rohkeasti arvopuolue

- *Kokoomus nojaa arvoihin, eikä aja minkään tietyn ryhmän etua.*
- *Puolueen sisäinen aate- ja arvokeskustelu on jäänyt liian vähälle.*
- *Kokoomukselle uusi periaateohjelma 2016.*

Kokoomus on arvopuolue. Joistakin muista puolueista poiketen emme aja minkään tietyn ryhmän etua. Me rakennamme jokaiselle ihmiselle parasta yhteiskuntaa arvojemme pohjalta. Arvot eivät ole vain väline yhteiskunnalliseen kehitykseen reagoimiseen vaan koko toimintamme ankkuri. Vahva arvopohja antaa selkeän vision siitä, miten yhteiskuntaa pitää kehittää.

Miksi minä valitsin Kokoomuksen puolueekseni? Valinta oli helppo: vapaus, vastuu, suvaitsevaisuus, kannustavuus, sivistys ja välittäminen ovat arvoja, joihin uskon. Kokoomus on kotini.

Olen saanut kotoa suvaitsevat ja kansainväliset arvot. Yliopistoajanani sain akateemisen herätyksen, joka siivitti ajattelemaan vapaudesta, vastuusta ja oikeudenmukaisuudesta.

Määrittelen itseni maltilliseksi liberaaliksi kaikissa suhteissa. Ihmisten on tehtävä omat valintansa elämästään. Kaikkia on kohdeltava tasavertaisesti. Minusta kukaan ei voi – vähiten valtio – kertoa ihmisille, mikä heidät tekee onnellisiksi. En halua tuputtaa myöskään omia arvojani muille. Kukin valitkoon itse. Arvokeskusteluun lähdän enemmän kuin mielelläni.

Elävä puolue tarvitsee jatkuvaa uudistumista ja arvokeskustelua pysyäkseen vireänä ja aktiivisena. Tässä meillä on parantamisen varaa. Kokoomus on edennyt vaalivoitosta toiseen. Vaaleissa saadun luottamuksen avulla kokoomus on päässyt hallitusvastuuseen, mikä on tarkoittanut puoluejohdon työn painottumista maan johtamiseen. Samalla puolueen sisäinen aate- ja arvokeskustelu on jäänyt vähäisemmäksi. Se on kuitenkin voimavara ja pohja, josta uudet ratkaisut ja visiot syntyvät.

Sisäinen uudistuminen ja prosessin läpikäynti pitää pystyä tekemään myös hallitusasemasta, vaikka se onkin silloin vaikeampaa. Vaikea ei tarkoita mahdotonta. Puolueen arvoperusta on vahva ja kestävä. Silti arvojen kirkastaminen ja jatkuva tarkastelu suhteessa aikaan ja yhteiskunnan kehitykseen on tarpeen. Poliitiikkaa ei ole ilman arvoja.

Voisimme parantaa juoksuamme selkeyttämällä, ”mitä kokoomus tekisi, jos itse saisi päättää”: itsellemme, toimijoillemme – ja suomalaisille. Tämä visio voi syntyä vain vahvan aatteellisen työn ja keskustelun tuloksena.

Kokoomuksen puheenjohtajana haluaisinkin käynnistää työn puolueen periaateohjelman uudistamiseksi: hyvä pohjatyö, laaja kenttäkierros ja entistäkin parempi lopputulos. Myös uusia teknologisia ratkaisuja käyttäen saamme koko puolueen ja jokaisen ajattelevan itsenäisen kokoomuslaisen osallistumaan työhön. Kokoomuksen pitäisi hyväksyä uusi periaateohjelma vuoden 2016 puoluekokouksessa. Kymmenen vuotta on sopiva aikaväli tälle työlle.

Tavoitteena ei ole enempää tai vähempää kuin nostaa kokoomus suomalaisen aatteellisen keskustelun, tulevaisuuden visioinnin ja Suomen menestysstrategian rakentamisen johtavaksi puolueeksi.

2. Kokoomuksen pitää itse uudistua voidakseen uudistaa Suomea

- *Kokoomuksen on oltava uudistumishaluisin ja itsekriittisin puolue.*
- *Ohjelmamme perustuu arvoihimme, eikä hypi gallupien mukana.*
- *Kokoomuksessa uskomme tekoihin emmekä pelkää erehdyksiä.*

Jos vesi ei virtaa, se menee pilalle. Jos emme joka päivä haasta itseämme, jäämme kiertämään kehää. Puolueena kokoomuksen täytyy olla kaikkein uudistumishaluisin ja itsekriittisin, koska vain siten voimme olla johtava arvopohjainen joukkue.

Säilyttääkseen uudistumiskykynsä kokoomus tarvitsee kolmea asiaa: ensiksi rehellistä analyysiä omasta tilastaan ja ympäröivästä todellisuudesta. Toiseksi selkeää näkemystä siitä, millaista kehitystä tavoitellaan. Kolmanneksi tervettä luottamusta siihen, että vaivannäkö ja ponnistelu kannattavat, ja että edistys on mahdollista. Pessimismi ja negatiivisuus johtavat miinusmerkkiseen kierteeseen ja hiipumiseen. Siihen ei ole varaa kokoomuksella eikä myöskään Suomella.

Uudistuakseen puolue tarvitsee myös uusia tekijöitä. Kokoomuksen on tuettava järjestelmällisesti nuorten ja opiskelijoiden etenemistä puolueessa.

Samalla meidän on haettava jatkuvasti uutta osaamista yhteiskunnan eri aloilta.

Menestyksekkäämmän tulevaisuuden puolesta tehdään työtä asennoitumalla siihen jo tänä päivänä. Taloudessa ja tekniikassa ei pärjätä eilisen eväillä. Vielä epäterveellisempiä ne ovat politiikassa. Epävarmuuden aikoina helpoin ja samalla vaarallisin reaktio on ripustautua saavutettuihin etuihin ja lähteä sen mukaan, joka kaikkein kovimmalla äänellä huutaa haraavansa vastaan. Se ei ole kokoomuksen tie.

Kokoomus uskoo tekoihin – yrittämiseen erehdyksiä pelkäämättä. Lupa kokeilla uusia toimintamalleja ja vapaus myös vääriin valintoihin johtavat aiempaa parempiin ratkaisuihin ja terveen järjen kunnianpalautukseen. Poliitikkojen ja puolueiden on totuttava ajatukseen, että portinvartijoiden, oppimestareiden ja sanelun aika on auttamatta takana. Ihmiset valitsevat itse ja äänestävät jaloillaan. Ja hyvä niin!

Epäonnistumisetkin tulee nähdä mahdollisuutena oppia. Puolueen tasolla tämä tarkoittaa, että virheet tunnustetaan ja virheellisistä toimintatavoista ja valinnoista luovutaan mieluummin ennemmin kuin myöhemmin.

Nykyaikana epävarmuus ei ole poikkeus, vaan vallitseva olotila. Valmiita konsepteja ja yksinkertaistettuja vastauksia laajoihin ja monimutkaisiin ongelmiin voidaan tarjota entistä harvemmin. Asioiden muuttumattomuus ei ole enää turvallisuuden lähde. Tulevaisuudessa turvallisuuden tunne perustuu kykyyn elää muutoksen mukana ja hyödyntää tehokkaasti sen tarjoamat mahdollisuudet sekä väistää uhkaavat vaaranpaikat. Uuden ajan kokoomuslainen johtajuus on valppautta, viisautta ja visionäärisyyttä.

Kokoomus pyrkii olemaan politiikassa suunnannäyttäjä ja se yhteiskunnallinen liike, jolla on aloite hallussaan. Vähempi ei riitä. Puolueena emme voi ikinä perustaa asialistaamme oletetulle kansalaismielipiteelle tai vaihtuville muotivirtauksille. Meidän tehtävämme on luoda arvopohjaamme perustuva poliittinen ohjelma ja sen jälkeen hankkia ohjelmallemme mahdollisimman vahva tuki suomalaisilta. Kun toimintaympäristö elää jatkuvassa muutoksen tilassa, oman ajattelun ja aateperustan kirkkaus on eilinehto. Kantojamme yksittäisiin kysymyksiin pitää arvioida ympäristön muuttuessa, mutta arvojemme pohjalta – ei hetkellisen suosion mukaan hyppien.

Kansainvälinen rauhantekijä, edesmennyt valtioneuvos Harri Holkeri kirjoitti: ”Politiikassa puolue on aina ja vain välikappale ja [...] tärkeintä on se ohjelma, jota pyritään toteuttamaan. Poliittisella puolueella on olemassaolon oikeus vain niin kauan kuin asiat nähdään tässä järjestyksessä. Puolueen muuttuminen itsetarkoitukseksi ja poliittisen vallan saavuttamisen nouseminen toiminnan ensisijaiseksi päämääräksi vie tämän oikeuden.”

Johtajuus perustuu luottamukseen. Suomalainen kunnioittaa sellaista johtajaa, joka laittaa itsensä likoon ja näyttää esimerkkiä. Sama koskee poliittista liikettä. Johtaja tunnistaa Suomelle ja suomalaisille hyvän tien ja tietää, miten sille tielle pääsee. Johtajuus ei kuitenkaan voi perustua illuusiolle siitä, että kaikki maailman ongelmat voitaisiin ratkaista poliittisilla määräyksillä. Uuden ajan poliittinen johtajuus on mahdollistamista, motivoimista ja tilan antamista parhaille ja innovatiivisimmille ratkaisuille.

3. Kokoomuksen pitää kuunnella, keskustella ja mahdollistaa

- *Kokoomuksen on löydettävä uusia tapoja osallistua, vanhoja unohtamatta.*
- *Puheenjohtaja kiertämään kenttää kuukausittain.*
- *2015 käyntiin järjestökentän kehittäminen, meitä kaikkia kokoomuslaisia tarvitaan.*

Kokoomus on kulkenut viime vuosina voitosta voittoon. Tästä kiitos kuuluu puolueen kentälle, joka on Suomen vahvin. Olemme erilaisten tekijöiden yhteisö, jolla riittää osaamista ja energiaa. Vaaliorganisaatiomme ja viestintämme toimivat. Kiitos kuuluu myös sille, että olemme puolueena pitäneet korvat auki ja aidosti etsineet ratkaisuja esille tulleisiin huoliin.

Kokoomusta ei puolueena johdeta käskyttämällä vaan keskustelemalla. Viisaus ei asu voimassa. Kokoomuksen johtajan tulee olla joukkojensa keskellä. Kuuntelemassa ja keskustelemassa, etsimässä ja näyttämässä Suomelle suuntaa. Kokoomuksen jäsenten osaaminen pitää hyödyntää, myös vaalien välillä.

Kokoomuksen puheenjohtajan tärkeä tehtävä on koota kokoomuslaiset tekemään yhdessä – jokaista yksilöä arvostaen. On löydettävä uusia tapoja osallistua, vanhoja unohtamatta. Olen itse muun muassa pyöräkampanjoinut pitkin Suomea, twiittaillut terveisiä Oulusta ja Brysselistä ja käynyt puhumassa kouluilla, kunnantaloilla, toreilla ja kahviloissa. Ne ovat olleet minulle luontevia tapoja tehdä kokoomuspolitiikkaa kentällä.

Kokoomuksen puheenjohtajana sitoutuisin kiertämään maata myös jatkossa ja arvostamaan kokoomustoimijoiden omaa aktiivisuutta. Europarlamentaarikkona olin varannut joka perjantain meppikiertueelle. Kokoomuksen puheenjohtajana varaisin joka kuukaudesta yhden maanantain vierailulle paikallisyhdistyksessä, jolla on esiteltävänä hyvä konkreettinen idea. Koskekoon idea sitten Suomen tai kokoomuksen tulevaisuutta.

Minulle olisi tärkeää kuulla, mitä mieltä kokoomuslaiset eri puolella maata ovat ja mitä ideoita heillä on toiminnan kehittämiseen. Minä sitoutuisin viemään viestiä eteenpäin puolueen ohjelma- ja järjestötyössä. Kun uusia ideoita on valmiina noin vuoden verran, olen valmis esittelemään mallini järjestökentän kehittämiseksi.

Tavoitteet ovat selkeät: puolueen ohjelmavalmistelua on saatava askeleen lähemmäs kokoomuksen paikallistoimijoita, jokaiselle jäsenellemme on löydettävä luonteva tapa osallistua toimintaan ja päätösten valmistelusta sekä itse päätöksistä on pystyttävä viestimään nykyistä paremmin.

En väitä tietäväni itse parhaiten, miten järjestökenttäämme kehitetään. Uskon siihen, että parhaat ideat tulevat käytännön työstä ja tekijöiltä. Uuteen tapaan johtaa kuuluu kysymysten asettaminen, kuuntelu, keskustelu ja johtopäätösten vetäminen sen perusteella.

Uudet ideat ovat aina tervetulleita. Paitsi vähintään kuukausittain paikallisyhdistyksissä, pyrin olemaan helposti tavoitettavissa muutenkin. Sosiaalisen median käyttäjät tapani jo tuntevatkin. Uusista tavoista olla yhteydessä olisin valmis ottamaan heti käyttöön myös jäsenille avoimet puoluejohdon kyselytunnit kokoomuksen nettisivuilla.

Europarlamentaarikkona olen ollut kertomassa, miksi EU antaa aihetta hymyyn ja saanut siitä paljon palautetta pitkin Suomea. Ulkoministerinä olin mukana tuomassa kokoomukseen avoimempaa keskustelua ulkopoliitikasta. Harva edeltäjäni ulkoministerinä on käynyt linjakeskustelua kahviloissa ja pubeissa. Ulkomaankauppaministerinä olen Team Finland -verkoston kautta tavannut lukemattomia yrityksiä ympäri maan. Nyt on tullut aika ottaa askel eteenpäin ja sanoa myös: ”Puhutaan sisäpolitiikkaa!”

Tule mukaan tekemään Alexista
kokoomuksen seuraava puheenjohtaja.
Viedään yhdessä kokoomus uuteen nousuun.

ALEXSTUBB.COM